

Frica: cum o gestionăm

Demonul fricii care vă ispitește, spunând „Unde poți fugi? Nu ai pocăință; nu ai scăpare”, aparține inamicului care încearcă să vă facă să vă pierdeți stăpânirea de sine, în timp ce tristețea evlavioasă nu vă atacă, dar spune: „Nu-ți fie frică; încearcă din nou”, pentru că știe că umanitatea este slabă și din cauza asta ne întărește.

Crede-mă, dacă ai ști cine este cu tine, nu ți-ar fi frică de nimic ce are lumea să ofere.

Deci, a se arunca în fața lui Dumnezeu este atunci când o persoană nu are [încredere în forța sa proprie](#), ci își pune credința în ajutorul lui Dumnezeu, căci El este cel care ne mântuiește.

Ai încredere în Dumnezeu. Atunci îți vei uita grijile și vei deveni instrumentul Lui. Tristețea, depresia și frica arată că nu ne încredințăm viața lui Hristos.

Acest lucru trebuie să ținem ferm în minte: întrucât suntem o creație a bunului Dumnezeu, plăsmuiți fiind de El, nu putem suferi ceva care nu este voia lui Dumnezeu și nici suferim cu adevărat ceva care este rău, dacă nu are ca scop să ne aducă ceva mai bun.

Când viața este plină de necazuri, oamenii au sentimentul că blestemul și mânia lui Dumnezeu au venit asupra lor. Dar, când aceste încercări vor trece, vor vedea că [minunata providență a lui Dumnezeu i-a protejat](#) meticolos în toate fațetele

existenței lor.

Când un om umblă în frica lui Dumnezeu, nu știe de frică.

Bazat pe Avva Isaia, Sfântul Simeon Noul Teolog, Sfântul Macarie cel Mare, [Sfântul Vasile cel Mare](#), Sfântul Porfirie Athonitul, Sfântul Sofronie din Essex

În fotografie, un călugăr își pregătește cățuia, mănăstirea Vatoped, Muntele Athos.

ro.asceticexperience.com